

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

VIII. évf. 31. szám

2019. szeptember 1.

FÉLELEM HELYETT

Alapige: 2 Timóteus 1,7

Olvasmány: 1 János 4

Vajon milyen lélek van bennünk? Az Isten Igéje – ha nem is sokszor – felteszi ezt a kérdést, figyelmezteti a gyülekezetet és a hívő embert: tarts önvizsgálatot! Nem mindegy, hogy mi lakik a szívedben: az, amit Isten akar odahelyezni, vagy valami más. Már az ősi parancsolatokban is erre néz a köbe vésett Ige: ne legyen más Istened rajtam kívül – ne legyen más, ami irányít, ami meghatároz, hanem Ő legyen a középpontban, és az, ami tőle származik: az ő Lelke.

Vajon milyen lélek van bennünk? Pál és Timóteus közös történetében is feljön ez a kérdés. Tudjuk róluk, hogy mindketten Isten szolgálatában állnak a keresztyén gyülekezetek közösségében, s még itt is elfér a figyelmeztetés és bátorítás, melyet az apostol intéz az ifjú szolgatárshoz. Isten ügyének ifjú harcosa bizonytalansággal küzd, ráadásul egészsége sem tökéletes: nem véletlen tehát, hogy a lelki bizonytalanság és a testi gyengélkedés félelmeket szül benne.

Nem ismeretlen ez számunkra sem, hiszen sokszor félelemmel és aggodással telik meg a szív, amikor bizonytalan helyzetben vagyunk akár egészségünkben, akár családi vagy éppen gyülekezeti kapcsolatainkban. Félelem lehet bennünk a munkánk miatt ránk nehezedő nyomás, vagy éppen súlyos betegségek, akár a halállal való szembesülés okán. S ezekben a gondolatainkban egyszer csak megszólít Isten hangja és kérdez: milyen lélek van benned? Én adtam, tőlem vettétek? Legyél idős vagy fiatal, légy akármilyen természetű, az én Lelkem nem a félelemnek a lelke, hanem az erő, a szeretet és a józanság Lelke. Ami belőlem fakad, az harcol a félelemmel szemben és le is győzi azt!

Velünk van az erő Lelke. Az Isten ereje, a mindenütt jelenvaló és ható, világot teremtő és fenntartó erő. Micsoda bátorítás a harcban, ha tudjuk, hogy a mi oldalunkon van a legerősebb fegyver, a legerősebb harcos. Teljes hatalma bátorít bennünket a félelmeinkkel szemben. Velünk van a szeretet Lelke. Az Isten szeretete, amely önmagát adó, megváltó szeretet. Ez az igazi – ahogy János fogalmaz – és ez a szeretet a félelmet kiűzi. Talán még az erónél is fontosabb fegyver a kezünkben. Bárcsak jól tudnánk forgatni mi is, hogy e szeretetből megbocsátás és békesség származna, ahogy az a Krisztus szeretetéből fakad! Velünk van a józanság Lelke: az Isten bölcsességének teljessége, amely őv a kishitűségtől, de a túlzott elbizakodottságtól is, hogy szent békességgel és bölcsességgel lássuk a minket körülvevő világot. Győzzön meg – győzzön le – minket Isten Lelke, Ő uralkodjon bennünk, mint erő, szeretet és józanság. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés – kedden 10 órakor Tordason kísértük utolsó földi útjára Dobozi György 70 éves atyánkfiát. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a gyászolókra, emlékezőkre.

2. A mai nappal Apostagi Zoltán testvérünk gondnoki és presbiteri szolgálatát letette. A presbitérium legrégebb óta szolgáló tagjaként és 14 éves gondnoki szolgálatában is egyaránt sokat fáradozott Isten ügyéért itt ezen a helyen, mind a lelki, mind a fizikai építésnek is fő szereplője volt. Reményünk van abban, hogy a szolgálat mind itt, mind az egyházi közélet más színterein is folytatódik. Isten előtt köszönjük meg az elmúlt éveket és kívánunk áldást a továbbiakra!

3. Alkalmaink

- az istentisztelet után presbiteri gyűlést tartunk, melyen az időközi gondnokválasztás készítjük elő
- a nyári szünet után újra indul a Bibliakör és az Énekkar. Kedd estére 18, illetve 19 órára hívjuk a testvéreket az első alkalmakra.
- az iskolai év elindulásával, jövő vasárnap 10 órakor tartunk hittanévnyitó istentiszteletet és szeretetvendégséget. Köszönjük a segítségeket és az imádságot!

- meghívást kaptunk testvérgyülekezetünk közösségébe, Marosdécsére, ahol a 400 éves templomért ad hálát a gyülekezet, szeptember 15-én. Erre az ünnepi eseményre szervezzük a gyülekezeti küldöttséget.

4. Visszatekintés

Augusztusra mint uborkaszezonra szoktunk tekinteni olykor még a gyülekezetben is: ez most másként történt. A szabadságról való hazatérés utáni vasrnap az épülő parókiára kértünk áldást, azt követően egy hármaskeresztelő tanúi lehettünk, a nemzeti ünnepen Apostagi Adorján szolgált a gyülekezetben, majd megtartottuk gyülekezeti táborunkat, s végül – áldásokkal hazatérve – újkenyér ünnepén a régebben konfirmáltakkal emlékeztünk. Közben érkezett gondnok testvérünk lemondása, ami több beszélgetést, közös gondolkodást indított a gyülekezetben. A hónapban kétszer szólt az ige ravatal mellett, s most pénteken egy ifjú pár útjának kezdetén. A hónap végén imaórán vittük Isten elé ügyeinket.

Hála legyen az Úrnak, aki megőrzött feladatainkban, gyülekezeti életünkben ebben a hónapban is. Az év utolsó harmadába lépve a nyár eseményeit összegezve látszik az épülés mind lelki, mind anyagi téren. Legyen szó akár a lelki közösségről, akár a parókiáról, vagy éppen anyagi javainkról.

EFJ: 78eFt; Persely: 135eFt; Adományok – Isten dicsőségére: 95.eFt; gyülekezeti életre: 296eFt; építésre: 31eFt. Összes bevétel: 709eFt; kiadás: 760eFt * SDG *

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek pásztora!